

stemmelse med bestemmelserne i de 2 direktiver. Denne statusfastlæggelse er nødvendig som grundlag for vurderingen af, om der foreligger en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de, jf. nedenfor om naturtyper uden for Natura 2000-områder.

Det foreslås desuden, at den danske gennemførelse af miljøansvarsdirektivets regler for så vidt angår naturtyper ikke skal være mere vidtgående, end EU-forpligtelserne tilsiger, dvs. at den kun omfatter de udpegede Natura 2000-områder. En udvidelse til andre områder, for eksempel fredede områder eller § 3-områder uden for Natura 2000-områder, ville gøre det i forvejen yderst komplicerede spørgsmål om at afgøre, hvornår der foreligger en miljøska- de på en beskyttet naturtype, yderligere kompliceret. For Natura-2000-områderne vil der fra ultimo 2009 foreligge Natura 2000-planer, der bl.a. fastlægger gunstig bevaringsstatus for områderne, som kan danne grundlag for vurderingen. Men sådanne planer – og dermed statusfastlæggelse – vil ikke foreligge for andre områder. Der vil således ikke være nogen målestok for, om en aktivitet har medført en væsentlig negativ påvirkning af bestræbelserne for at opnå eller bevare god bevaringsstatus, hvilket er afgørende for at konstatere, om der er en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de.

De *beskyttede områder*, der herefter er omfattet af lovforslaget, er områder, der af miljøministeren i medfør af miljømålsloven er udpeget som internationale naturbeskyttelsesområder, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter. I lovforslaget anvendes betegnelsen internationale naturbeskyttelsesområder i overensstemmelse med terminologien i naturbeskyttelseslovens kapitel 2 a og miljømålsloven. Områderne benævnes også Natura 2000-områder. Mål og vurdering af naturtilstanden i de kommende Natura 2000 planer fastlægges i en kvalitetsskala bestående af fem trin (høj, god, moderat, ringe og dårlig). Høj og god tilstand opfylder kravene til gunstig bevaringsstatus. For arealer, hvor naturtilstanden betegnes som moderat, ringe eller dårlig, er målet at fastlægge tiltag, der over en periode gør det muligt at opnå gunstig bevaringsstatus.

I det omfang, det har betydning for artsbeskyttelsen, er tillige følgende områder omfattet af miljøansvarsdirektivet og dermed af lovforslaget: levesteder for de fuglearter, som efter fuglebeskyttelsesdirektivet kræver særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til levesteder, herunder ynglepladser, fjerskif-

tepladser og rastepfadser. Tilsvarende gælder ynglepladser og rastepfadser for de arter, som efter habitatdirektivets bilag IV kræver streng beskyttelse.

EU-bestemmelser om beskyttede arter er gennemført i dansk ret i jagt- og vildtforvaltningslovgivningen, f.eks. bekendtgørelser om vildtreservater, og naturbeskyttelseslovgivningen, især bekendtgørelsen om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt om beskyttelse af visse arter samt bekendtgørelsen om fredning af krybdyr, padder, fisk, hvirvelløse dyr, planter m.m. (artsfredningsbekendtgørelsen).

I Danmark er der i alt 254 habitatområder og 113 fuglebeskyttelsesområder. På land er der ca. 2.200 km², der er udpeget som habitat- og fuglebeskyttelsesområde, mens 995 km² alene er udpeget som habitatområde, og 418 km² alene er udpeget som fuglebeskyttelsesområde. De marine habitatområder udgør ca. 8.000 km² og de marine fuglebeskyttelsesområder ca. 12.000 km². De udpegede arealer udgør for landarealernes vedkommende ca. 13 % af Danmarks landareal og for de marine områders vedkommende ca. 19 % af Danmarks havareal.

Til § 16

Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 2, stk. 14. Efter definitionen er hidtidig tilstand den tilstand, som naturressourcen befandt sig i, umiddelbart før skaden indtraf. Det indebærer, at bedømmelsen af den hidtidige tilstand som mål for de afhjælpende foranstaltninger skal ske på baggrund af de bedste foreliggende oplysninger om faktiske tilstand, men at der ikke samtidig forudsættes en analyse af naturressourcens sandsynlige udvikling i positiv eller negativ retning. Dette betyder, at der, i lighed med hvad der gælder efter miljøbeskyttelses- og jordforureningsloven, fastholdes en såkaldt »statisk tolkning« af begrebet »hidtidig tilstand«, modsat en »dynamisk fortolkning«, hvor begrebet ikke alene omfatter naturressourcens faktiske tilstand, men også ressourcens udviklingspotentiale, og hvor der skal tages højde for dette udviklingspotentiale i forbindelse med fastsættelse af de afhjælpende foranstaltninger.

De basisanalyser, der skal ligge til grund for vand- og Natura 2000 planlægningen efter miljømålsloven, vil i vidt omfang indeholde de data, der skal anvendes til at fastlægge ressourcens hidtidige tilstand og dermed målet for de afhjælpende foranstaltninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2.